Un prim val care se retrage încetul cu încetul

On Martie 30, 2014

Extinde fondul valabil al ființei tale, fără să te mulțumești cu stăpânirea unui colț îngust din natura a ceea ce este infailibil.

Sosise timpul ca absurdul să se mulțumească cu stăpânirea unui colț îngust din natura a ceea ce era infailibil, majorând veniturile acelor gânduri cauzative zămislite imaginar, care nu izvorau din neant, ci din impulsurile pline de învățăminte pe care mi le dădea viața. Un mesaj găsit întâmplător într-o sticlă plutind pe apele destinului se transformase anormal într-o ezitare prelungită la nesfârșit în fața unor drumuri încrucișate.

Pentru funcționarea unei asemenea înțelegeri de sine, singur în lupta cu suferința sau fericirea, uneori în minciună și alteori în adevăr, singur între aceste două bobine rezistente care prezentau inductanță mutuală, era important ca raportul lor, numit randament, să fie întotdeauna unitar. Inefabilul este ceea ce încercam să reprezint pe fundalul unei realități care se năruia de fiecare dată când încercam să accesez o nouă linie dominantă a viitorului pozibil văzut din prisma înțelegerii vieții.

Nu pentru că ar fi fost ceva în neregulă cu mine, contribuind treptat la formarea unui miez dens de energie concentrată în jurul unei palete de nuanțe expresive și vibrante. Nu pentru că pătrunsesem în spațiul prietenos al ideilor ce meritau răspândite, în care accesul era limitat.

Ci pentru că, asemenea unei făpturi care extrage din propria ființă accentul energic și profund, puteam în sfârșit să mențin în bună stare alianța intimă și creatoare dintre spirit și materie. Înflăcărarea datorată reacției de răspuns la un stimul de intensitate crescută, ardoarea pentru noutatea care trebuia să-mi dea de gândit.

Cauzativă, întâietatea de a arbitra ceea ce se întâmpla cu mine, reconfigurând combinațiile de stări, judecăți, gânduri, zgomote și vibrații care se găseau în armonie sau dizarmonie în natura ființei mele, era doar un prim val care se retrăgea încetul cu încetul.

Trebuia să-mi satisfac nevoia nativă de a emite judecăți pe marginea fenomenelor neînțelese, ca să înțeleg ceea ce-mi transmitea continuu, viața.

Leadership: Ce calități își dispută întâietatea de-a lungul întregii tale evoluții ca să obții victoria regăsirii de sine într-un context de expunere a unor frânturi de gânduri generate de o realitate care nu există decât ca presupunere?

Frânturile de gânduri generate de o realitate care nu există decât ca presupunere te ajuta să înțelegi mai ușor ce se întâmpla în interior și în exterior, să vezi lucrurile dintr-o nouă perspectivă și să descoperi idei în locuri nebănuite, chiar dacă nu ești total verosimil în ceea ce exprimi și în ceea ce transmiți.

S-ar putea că reprezentarea actualei tale realități (timpul ți-o va arăta) în direcția rezultantei unui sistem de forțe care acționează asupra punctului tău de reper – autoanaliza – revendicând acele părți din tine care fac posibilă înțelegerea vieții, să fie purtătoarea unui sens atribuit experienței, care poate să-ți motiveze convingerile și deschiderea către nou.

Calitatea de a evidenția existența unei anumite realități, chiar dacă ea încearcă forțarea unor granițe unanim acceptate, este precum reflecția unei lecții de viață: te poate ajuta să clarifici o situație confuză.

Leadershipul se dezvoltă prin înțelegerea de sine, prin conștientizarea acelei realități care te ajută să îți etalezi amalgamul de însușiri acaparate de experiența vieții, odată cu înaintarea în vârstă, din lupta cu suferința sau fericirea (a căror raport trebuie să fie unitar). Mulțumirea de sine, gândirea critică, bucuria sau tristețea, răbdarea sau renunțarea, înțelegerea, cumpătul, obișnuința, curiozitatea, etc.

De aceea întâietatea de a arbitra ceea ce se întâmplă cu tine, reconfigurând combinațiile de stări, judecăți, gânduri care se găsesc în armonie sau dizarmonie în natura ființei tale, este o însușire la fel de prezentă ca Ego-ul. Şi la fel de importantă cum este oxigenul pentru trup, cum este adevărul pentru sistemul de gândire.

Leadership: IP-ul tău poate fi suspendat prin Ping-uri succesive la o distanță apropiată de maniera subiectivă de înțelegere a unei acțiuni sau situații?

Leadershipul se conectează numai la acel IP al omului pe care viața, oricât de grea și de zbuciumată, nu reușește să-l suspende prin Ping-uri succesive care suprasolicită conștiința de sine. În acest caz, IP-ul reprezintă vederea singulară pe care ți-o formezi față de o realitate care te provoacă să o descoperi cu mult entuziasm în contextul încercărilor de a înțelege noi aspecte ale vieții prin prisma focalizării gândurilor asupra universului interior cât și prin prisma trăirilor avute.

De aceea conchid că fundalul solid în leadership se poate asigura numai prin intermediul căutării pe care o trăiești pe parcursul întregii existențe, concretizându-se în regăsirea de sine, prin analiza stărilor cu care te confrunți zilnic. Asta e mai greu decât a scoate aur din pământ. E mult mai greu decât a te impune printr-o comanda internă. Iar pentru aceasta trebuie să-ți satisfaci nevoia nativă de a emite judecăți pe marginea fenomenelor neînțelese, ca să înțelegi ceea ce-ți transmite continuu, viața.

Dar spiritul lucid al omului care pornește în căutarea unui sens ce nu se poate fi cucerit decât prin redundanța unor gânduri, unor scheme ale imaginarului, unor roluri mai multe sau puțin mature, unor clișee vizavi de tipul *Who You Are and Who You Choose to Be,* este mult prea întins pentru a-și putea afla loc în cadrul unei singure etape de viață.

Căci așa cum în artă, atitudinea estetică se naște din capacitatea de a crea și a percepe frumosul, tot astfel demersul tău de a accede la un nivel superior de evoluție se naște din atenția diferită și mereu alta pe care o acorzi vieții.

A te mulțumi cu stăpânirea unui colț îngust din natura a ceea ce este infailibil înseamnă să-ți rezumi implicarea în viață la niște pretenții mici, uneori absurde, sub nume de normalitate și firesc al lucrurilor.

Ping-urile succesive care suprasolicită conștiința de sine sunt date de încercările de a te înțelege pe tine însuți în totalitatea vieții trăită prin identificarea gândurilor care te conduc la emoție, care te animă, care se revărsa asupra unei părți din lumea care te înconjoară.

Un prim val care se retrage încetul cu încetul este semnul unei tendințe de interiorizare conforme cu aspecte vieții care necesită atenție în prezent și solicită o nouă perspectivă. Evidențiază necesitatea unei analize atente al întregului fond al leadershipului, fără a te axa

pe elementele lipsite de importanță ale acestuia.

A stabili " *cine ești* " și " *cine vrei să fii* " este esențial în leadership ca și găsirea căilor de valorificare a potențialului propriu prin extinderea frumosului și adevărului din tine.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-prim-val-care-se-retrage-incetul-cu-incetul.html